

[Undervisningsministeren]

ven faktisk kommer igennem i denne samling, og så skal dette komme som en lille båd efter det store skib og helt naturligt sejle ind i den samme havn på den samme model. Skal der være bloktilskud det ene sted, skal der også være det andet sted. Så enkel er sagen, og det glæder mig, at i hvert fald den tidligere socialdemokratiske ordfører, fru Jytte Andersen, klart forstod det; det fremgik, da hun svarede mig på min korte bemærkning, idet hun sagde: ja selvfølgelig, hvis det ene går over, skal det andet også, men, sagde hun, vi i socialdemokratiet er imod det hele. Det er da klar tale, det er logisk, og jeg er sikker på, at hun også kan forsvare det, men fru Jytte Hildens indlæg forstår jeg ærlig talt ikke. Og hvad skulle det til at belære os om, at vi ikke kender noget til dette og ikke interesserer os for ungdommens problemer? Undskyld, men det var et ejendommeligt indlæg, som jeg ikke har hørt fru Jytte Hilden holde magen til før.

Hr. Ole Vig Jensen nævner, at der også sidder et andet udvalg, nemlig folkeoplysningsudvalget, og jeg vil gerne beklage, at jeg ikke har nævnt det i bemærkningerne til forslaget, for det ville være yderst relevant i denne forbindelse. Hvis jeg skal give en forklaring på det, er det den, at forslaget netop skulle være så enkelt som muligt, for det handler som sagt kun lige om, at går det ene over på bloktilskud, så skal det andet også.

Fru Jytte Andersen var nervøs for, at den fulde kompensation ikke ville være til stede. Hertil vil jeg gerne sige, at selvfølgelig bliver der tale om fuld kompensation. Når man går over til bloktilskud, følger der tilsvarende beløb med, det er ganske klart et led i forslaget. Sådan gør man den slags. Det har været gjort så mange gange før, og der er ikke tale om, at man snyder på vægten. Der er i øvrigt heller ikke tale om, at regeringen har regnet forkert og snydt kommunerne. Når året er gået, viser det sig tværtimod, at regeringens regnestykker var rigtige, og at kommunerne tilmed havde flere penge, end de havde regnet med, så jeg mener ikke, man kan anklage os for at have mishandlet kommunerne i forbindelse med bloktilskudsforhandlingerne. Som bekendt lever vi i et samfund, hvor de statslige udgifter siver nedad og de kommunale udgifter siver opad. Værre er det trods alt ikke, og det skal man huske.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg har desværre før oplevet, at undervisningsministeren decideret ikke har hverken hørt eller forstået, hvad jeg har sagt. Det er vel noget nyt her i folketinget at argumentere på, om folk er nye eller gamle, så det vil jeg forbigå i tavshed.

Jeg vil godt sige, at der er ingen uoverensstemmelse mellem det, jeg sagde, og det, fru Jytte Andersen som socialdemokratiets ordfører sagde. Jeg vil godt repetere for ministeren, at det udvalg, som jeg omtalte, blev nedsat i december 1983, ganske rigtigt af undervisningsminister Bertel Haarder. I august 1984 meddelte ministeriets repræsentanter, at det med bloktilskud var langt fremme, og derfor fandt en lang række af de organisationer, som var med, at formålet med og baggrunden for at deltage i dette arbejde var væk, hvorefter der blev skrevet betænkning i september 1984. Her i maj 1985, uden at socialministeren med et eneste ord nævnte det hverken i sin fremsættelse eller i bemærkningerne til sit forslag om bistandsydelsers overgang til bloktilskud, blev vi så pludselig præserveret for dette forslag fra undervisningsministeren.

Det, jeg så siger, er, at man selvfølgelig kan gøre, som ministeren gør: lade sig trække ved næsen af socialministeren, men man kunne også have gjort det modsatte, og det havde virkelig tjent ungdommens minister til ære, nemlig have sagt: jeg har en total fritidssektor, hvis interesser jeg gerne vil varetage, og den omhandler mange forskellige dele, som går ind under dette kapitel 2-område i fritidsloven. Disse mange dele vil jeg gerne gøre noget ved, og jeg synes, det er vigtigt, at det udvalg, som skulle se tingene ud fra et helheds- og et alsidighedssynspunkt, rent faktisk fik en mulighed for at fortsætte. Det vil sige, at undervisningsministeren kunne have stoppet socialministeren og fortsat dette arbejde.

Jeg spørger stadig: hvem ønsker dette? Kan ministeren redegøre for, ud fra nogle af de høringssvar, han har fået fra ungdomsudannelsesorganisationer af forskellig slags, hvem der har bakket op bag dette lovforslag?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):